

FŐVÁROSI TÖRVÉNYSZÉK 16.

FŐLAJSTROMSZÁM
KEZDŐIRATON: 25916

Postán / Gyűjtőládába / Személyesen / E-mailen / Faxon

Érkezett: 2014 DEC 23.

PÉLDÁNY:.....IV.....

MELÉKLET:.....képviselet.....

FŐLAJSTROMSZÁM

KEZDŐIRATON:.....

Tisztelt Fővárosi Törvényszék!

Alulírott **Nemzeti Adó- és Vámhivatal** (1054 Budapest, Széchenyi tér 2. k. 2. emelet, Ildikó elnök) **felperes**, kívül jegyzett és F/1 számon csatolt meghatalmazással igazolt jogi képviselőnk útján, **dr. Jávor István** (1089 Budapest, Reguly Antal u. 14. sz. alatti lakos) **alperes** ellen, a Ptk. 2:51. és 2:52. §-ai alapján az alábbiak szerinti

keresetet

terjesztjük elő:

Kérjük, hogy a T. Törvényszék

- (i) **szíveskedjék megállapítani, hogy az alperes – a lent kifejtettek szerint – megsértette a felperes személyiségi jogait, mire tekintettel kérjük, hogy**
- (ii) **tiltsa el az alperest a további jogsértéstől, továbbá**
- (iii) **kötelezze az alperest a lentebb meghatározott megfelelő elégtétel adására, olyan nyilatkozat tételére, melyben az ítéletben megállapított jogsértésért sajnálkozását fejezik ki és azért elnézést kér, továbbá arra, hogy azt és az ítélet jogsértést megállapító rendelkezését sajnálkozása kifejezésével saját költségén 15 napon belül tessese közzé a MTI-n keresztül, s végül**
- (iv) **szíveskedjen az alperest a lentiek szerint meghatározott sérelemdíj fizetésére kötelezni.**

Kérjük továbbá a T. Törvényszéket, szíveskedjék az alperest az ügyvédi munkadíjat is magában foglaló perköltségben marasztalni.

Keresetünk indokolásaként az alábbiakat adjuk elő:

I. Tényállás

A felperes státusza, és jogvédelemhez való joga

1. A Polgári Törvénykönyvről szóló 2013. évi V. törvény (továbbiakban Ptk.) 2:43. § d) pontja szerint a személyiségi jogok sérelmét jelenti különösen a becsület és a jóhírnév megsértése. A Ptk. 2:45. § (1) bekezdése szerint a becsület megsértését jelenti különösen a más személy társadalmi megítélésének hátrányos befolyásolására alkalmas, kifejezőmódjában indokolatlanul bántó véleménynyilvánítás. A (2) bekezdés szerint a jóhírnév megsértését jelenti különösen, ha valaki más személyre vonatkozó és e személyt sértő, valótlan tényt állít vagy híresztel, vagy valós tényt hamis színben tüntet fel.

A személyiségi jogok – a dolog természetéből adódó korlátozásokkal – az Alaptörvény I. Cikk (4) bekezdése értelmében a törvény alapján létrehozott jogalanyokat is megilletik. A felperes nem vitásan jogi személy, törvény alapján létrehozott jogalany, így az Alaptörvény VI. Cikk (1) bekezdésében és a Ptk. 2:43. § d)

pontjában külön is nevesített becsület és jóhírnév védelméhez való jog – figyelemmel a Ptk. 3:1.§ (2) bekezdésére is – a felperest is megilleti.

2. A Nemzeti Adó- és Vámhivatalról szóló 2010. évi CXXII. törvény alapján közjogi tény, hogy a felperes Magyarországon a közterhek beszedéséért elsősorban felelős közigazgatási hatóság. A felperes működésének mindvégig meg kell felelnie az Alaptörvény B) cikk (1) bekezdésében is rögzített jogállamiság követelményének, illetőleg a működésére vonatkozó, ágazati jogi normáknak.
3. A felperesnek arra figyelemmel kell jogszerűen működnie, hogy Magyarország demokratikus jogállam [Alaptörvény B) cikk], így a demokratikus értékek maximális tiszteletben tartása mellett kell ellátnia feladatait. A felperes ennek megfelelően azzal is tisztában van, hogy a demokratikus társadalom megfelelő működéséhez elengedhetetlen a sajtó- és véleménynyilvánítás szabadsága (Alaptörvény IX. cikk).
4. Demokratikus jogállamban azonban határozott közérdek fűződik ahhoz is, hogy az állami hatóságok – különösképpen az adóhatóság – működését társadalmi bizalom öveze. Ezért közérdek fűződik a felperes működésébe vetett közbizalom jogállami keretek között történő megóvásához is. *„Bár emberi méltósága csak a hatóságot képviselő hivatalos személynek lehet, a társadalom kedvező értékítéletére, megbecsülésére azonban maga a hatóság is igényt tarthat.”* (36/1994. (VI.24.) AB határozat)

Ahogy az Alkotmánybíróság idézett határozatában rámutat: *„A véleménynyilvánítási szabadság alapvető célja annak a lehetőségnek biztosítása, hogy az egyén mások véleményét formálja, meggyőzzön másokat saját álláspontjáról. A véleménynyilvánítás szabadsága ezért általában mindenféle közlés szabadságát magában foglalja, mégpedig függetlenül a közlés módjától és értékétől, erkölcsi minőségétől és többnyire valóságtartalmától is. Önmagában valamely tény közlése is véleménynek minősülhet, hiszen magának a közlésnek a körülményei is tükrözhetnek véleményt, azaz a véleménynyilvánítás alkotmányos alapjoga nem korlátozódik csupán az értékítéletekre. „.....A véleménynyilvánítási szabadság határainak megvonásánál azonban indokolt különbséget tenni értékítélet és tényközlés tekintetében.*

Az értékítéletre, az egyén személyes véleményére a véleménynyilvánítási szabadság minden esetben kiterjed, függetlenül attól, hogy az értékes vagy értéktelen, igaz vagy hamis, érzelmen vagy észérveken alapul. A szintén alkotmányos oltalom alatt álló emberi méltóság, becsület, jóhírnév azonban az értékítéletben megnyilvánuló véleménynyilvánítási szabadság külső korlátja lehet. És ezek védelmében a büntetőjogi felelősség érvényesítése sem tekinthető – általánosságban – aránytalannak, így alkotmányellenesnek.”

„..... A véleménynyilvánítási szabadság nem ilyen feltétlen a tényállítások tekintetében. .... a véleménynyilvánítás szabadsága nem terjed ki a becsületsértésre alkalmas, valótlan tények közlésére akkor, ha a nyilatkozó személy kifejezetten tudatában van a közlés valótlanosságának (tudatosan hamis közlés) vagy foglalkozása, hivatása gyakorlásának szabályai szerint elvárható lett volna tőle a tények valóságtartalmának vizsgálata, de a véleménynyilvánítási alapjog felelős gyakorlásából adódó gondosságot elmulasztotta. A véleménynyilvánítás szabadsága csak a bírálat, jellemzés, nézet és kritika szabadságát foglalja magában, de az alkotmányos védelem nem vonatkozhat a tények meghamisítására. Ezen túlmenően a szabad véleménynyilvánítás olyan alkotmányos alapjog, amely csak felelősséggel

gyakorolható és a valótlan tények közlésének elkerülése érdekében bizonyos kötelezettségekkel jár a közvélemény alakításában hivatásszerűen részt vevő személyek esetében.”

Az Alkotmánybíróság különösen ezen utóbbi álláspontjának van eminens jelentősége a tárgybeli ügy kapcsán. A sajtó, a médiumok által gyakorolt hivatás, foglalkozás és a rendszeresen hangoztatott sajtószabadság gyakorlása és a **véleménynyilvánítás szabadsága tehát csak és kizárólag e fenti felelősség mellett értelmezhető.**

Természetesen ezek a felelősségi szabályok nem csupán a sajtó, a médiumok munkatársait, hanem más foglalkozási, hivatásrend tagjait is kötik.

Hozzáteesszük, hogy **a felelősség álláspontunk szerint aszerint nő**, minél tágabb társadalmi és egyéb befolyást gyakorol, gyakorolhat, vagy kíván gyakorolni a közlő közleményével.

Úgy gondoljuk, hogy **ha valaki – mint például az alperes**, aki az ELTE Társadalomtudományi Kar Szociológiai Intézet Szociológia Tanszékének oktatója, szociológus, korrupciókutató – egy egyetem, ráadásul a magyar **felsőoktatási rendszer egyik legpatinásabb egyetemének oktatója**, aki a legfogékonyabb korban lévő diákokat oktatja, természeténél fogva gyakran egész életre meghatározó nézetrendszerrel ellátva őket, úgy az ő oktatói, **tudósi felelőssége még fokozottabb**, hiszen éppen a tudósi, kutatói státusz olyan attribútumokkal ruházza fel, melyeknél fogva az általa oktatói, publicisztikai vagy köz- illetve egyéb szereplései kapcsán elmondottak lényegesen nagyobb súllyal esnek latba, mint ha ilyeneket egy egyszerű, pl. hétköznapi ember tesz.

Egy tudóstól az olvasó, hallgató nyilván minden elhangzott, leírt mondatot súlyosabb, bizonyítóbb erejűként vesz tudomásul, mint mástól. Mert feltételezi, hogy egy tudós a hivatásrendjének szabályai szerint csak olyan állításokat, véleményeket fogalmaz meg, melyek a tudomány alapvető szabályai szerint kiállják az igazság próbáját, azok megalapozottak. Ennélfogva egy tudós, egyetemi oktatónak felelőssége az általa kimondott mondatokért, leírt szavakért megítélésünk szerint fokozottabb. A tudós ugyanis a reá vonatkozó hivatásbeli szabályok alapján egyszerűen nem mondhat, nem állíthat nem bizonyított tényeket, véleményeket, következtetéseket.

Nyilvánvaló, hogy egy eseti, vagy kisebb magánvállalkozást érintő esetleges korrupciós ügy vonatkozásában kisebb a felelősség, mint a társadalom egészét érintő kérdés tekintetében.

Ahogy fentebb a NAV státuszát rögzítettük, világos, hogy az adóhatóság tevékenysége, annak mikénti hitele és az adóhatóság társadalmi megítélése az egész nemzet, a társadalom működése szempontjából kiemelt jelentőséggel bír. Az ország működéséhez szükséges bevételek biztosítása közel 95%-ban az adóhatóság működése révén, a rajta keresztül beszedett adók, illetékek stb. révén lehetséges, a költségvetés állapota és a társadalom működésére fordítható források tehát túlnyomórészt az adóhatóság eredményes működésén nyugszanak. Ha tehát az adóhatóság működésébe vetett vagy elvárhatóan az adóhatóság felé megnyilvánuló közbizalom csorbát szenved, netán megrendül, ez oda vezethet, hogy jelentős mértékben növeli az adóelkerülés veszélyét vagy egyenesen az adófizetési hajlandóság csökkenését. Ez pedig oly mértékben sértené a közérdeket, amelyre tekintettel tehát fokozottan

elvárható, hogy mindazok, akik az adóhatóságot, annak vezetőit kritikával, netán gyanúsításokkal, sőt vádakkal illetik, ezt fokozott körültekintéssel, felelősséggel tegyék.

Az ún. „kitiltási botrány”

5. A felperes köztudomásúnak tekinti a magyar (és nemzetközi) sajtóban 2014 október 16-17-én kirobbant, rendkívül nagy visszhangot keltett ún. kitiltási botrányt. (Kitiltási botrány alatt az arra vonatkozó sajtóhíreket értjük, miszerint az Amerikai Egyesült Államok közelebről meg nem határozott, semmivel nem bizonyított korrupciós vádakra hivatkozással hat magyar állampolgárt eltiltott a területére való beutazástól, az ún. 7750-es elnöki proklamáció alapján.)
6. A kitiltási botrány lényeges eleme, hogy az Egyesült Államok Budapesti Nagykövetségének ügyvivője, André Goodfriend, követtanácsos, ügyvivő szerint a kitiltott személyek listáján magyar „kormánytisztviselők” is szerepelnek.

A kitiltási botrány és a felperes

A kitiltási botrányt a különböző médiumok híradásai, a nyomtatott és internetes sajtótermékek szinte azonnal összefüggésbe hozták a NAV egyes magas beosztású vezetőivel.

A „kitiltási botrány” a **felperesi közigazgatási hatóság működésével összefüggésben** is (sőt, leginkább azzal kapcsolatban) „bontakozott ki” a sajtóban.

A megjelent sajtóközlemények és szinte valamennyi médium híradása szerint a „kitiltási botrány” botrányjellege a következő logika szerint épül fel:

- az USA nagykövetségének ügyvivője, André Goodfriend követtanácsos szerint tehát a kitiltott személyek listáján magyar „kormánytisztviselők” is szerepelnek.
- A médiumok közzéteszik – hol tudomásuk szerint, hol tényként közölve –, hogy ezen kitiltottak között – a sajtóban név szerint is megnevezett – négy NAV vezető is szerepel: az elnök, az adószakmai elnökhelyettes, a Központi Hivatal ellenőrzési főosztályvezetője és a kiemelt adózókkal foglalkozó közép fokú szerv főigazgatója. (Megítélésünk szerint ennek a hierarchikus, vertikális „névválasztásnak” lényeges szerepe van.)
- A NAV elnöke 2014. november 5-én a Magyar Nemzetnek adott interjújában – egyúttal a leghatározottabban visszautasítva a korrupciós vádat – nyilvánosságra hozta, hogy értesítést kapott az USA budapesti nagykövetségétől arról, hogy az Egyesült Államokba való beutazása „nem kívánatos”, azonban az értesítés semmit nem tartalmazott arra nézve, hogy ezen intézkedésre mi miatt, és milyen bizonyíték vagy akár milyen gyanú alapján került sor.
- További lényeges eleme, logikai láncszeme a „történetnek”, hogy – sem az USA sem más által nem cáfolt módon – a kitiltás állítólagos jogi alapja az úgynevezett 7750-es elnöki proklamáció volt, mely leegyszerűsítve lehetővé teszi olyan személyek „kitiltását” az USA-ból, akik korrupcióban érintettek vagy abból hasznot húznak. (*Nota bene* a proklamáció szerint korrupcióban érintett, vagy ha úgy tetszik korrupct az is, aki bár hivatali eljárását a magyar jog szerint kifogástalanul végzi, ám a végzett tevékenység valamilyen módon sérti az Egyesült Államok nemzeti, gazdasági vagy egyéb érdekeit, céljait, ez alatt értve amerikai cégek érdekeit is!!!)

Ha tehát valakit az USA elnökének ezen proklamációjában foglalt jogalapra tekintettel kitiltanak az USA-ból az nyilván korrump, de legalább korrupcióval érintett.

- A médiumok egyöntetű közlése szerint az USA egy komoly ország, következőképpen komoly ország alaptalanul nem hoz ilyen diplomáciai és egyéb szempontból is rigid intézkedést. Ha tehát ezt mégis megtette, bizonyosan alappal tette.
- Minden tárgybéli közleménynek, médiahírnék ez az alfája. Miután pedig a médiumok tudni vélik, számos helyen kifejezetten állítják, hogy a fent megjelölt négy NAV tisztviselő, vezető a kitiltottak listáján szerepel, így ők korrump, korrupcióban érintettek, **ami nem csak azt jelenti, hogy bűncselekmény elkövetésével gyanúsítják őket, nem csak őket gyanúsítják ezzel, hanem azt is állítják, sugallják, hogy következőképpen az általuk irányított NAV mint szervezet, tehát az egész adóhatóság korrump, korrupcióval érintett.**
- Ezen logika, koncepció következő eleme annak a kérdésnek a részbeni megválaszolása, hogy miben is áll a korrupció, mi ennek a mibenléte. Szinte egy szólamban zengi a médiakórus, hogy ez az ÁFA-csalás, maga. Azonban ÁFA-csalás, adócsalás mint tudjuk a világon mindenhol, sajnos Magyarországon is van, ebből azonban a híradások azt az egyértelmű következtetést vonják le, számos esetben tényállításként rögzítve, hogy ha ÁFA-csalás van, akkor az adóhatóság és annak vezetői korrump, mert csak akkor lehet ÁFÁ-t csalni, ha eelőtt törvényi és munkaköri kötelezettségük elmulasztásával a NAV vezetői – a kitiltottak – szemet hunytak, sőt egyenesen aktív magatartással ezt lehetővé tették, elősegítették, „eltussolták”.
- A kitiltottak névsorának és beosztásuknak tehát inentől értékelhető a jelentősége, hiszen „alulról felfelé kiemelt ügyek főigazgatója, NAV Központi hivatalának ellenőrzési főosztályvezetője, adószakmai elnökhelyettes és elnök”. Kik azok, akik az állítások szerint „bele tudnak nyúlni” az ÁFA-csalásos ügyekbe? Nyilván a megnevezettek.
- Szintén lényeges eleme ennek a logikai láncolatnak az, hogy bár az is köztudomású, hogy sem az amerikai nagykövetség nem tárt fel egyetlen bizonyítékot sem, sem a korrupciót állító volt NAV-os dolgozó, a közismertté vált Horvát András még 2013-ban tett feljelentése alapján is kizárt, hogy a médiában néven nevezett személyekkel szemben bármiféle eljárás is lenne folyamatban. **Az érintetteknek részben az adótitok miatt, részben egyébként – a konkrét korrupciós vádak ismerete hiányában – nem is áll módjukban ellenbizonyítást tenni – hiszen csak azt tudják hangoztatni, határozottan állítani, hogy semmiféle korrupcióban nem érintettek – így az első és alaptalan, valótlan állítások terjednek a mai napig a médiumokban, s az azóta kirobbant NAV elleni tüntetéssorozatban is ezt hangoztatják.**
- Ehhez a kitiltási botrány által felkorbácsolt vélt korrupciós vádhoz kapóra jött a média számára néhány olyan személy, akiknek a jogviszonyát a NAV még korábban okkal megszüntette, vagy aki jobbnak látta ennek bekövetkezte eelőtt önként elhagyni a NAV-ot. Így a kitiltási botrány kirobbanása óta különös aktivitást mutató Horváth András 2013. novemberétől a nyilvánosság eelőtt a közismert korrupcióra vonatkozó, de konkrétumokat nélküző tényállításait és feltevéseit fogalmazta meg, s hasonló állításokat tett a sajtóban eelőbb névtelenül, majd nevét is vállalva dr. Vancsura István is. 2014. november 25-én **Horváth András, dr. Vancsura István** – másokkal – megalapította a Korrupcióellenes Szövetséget, s **egyed sajtóhírek szerint a szövetség tagja alperes, dr. Jávör István is.**

- A kitiltási ügy viszont nagyban visszavezethető az előbb említett volt két NAV-os munkatárs 2013. vége óta hangoztatott vádaskodásaira, amit igazol az USA nagykövetsége által a Külgazdasági és Külügyminisztériumnak átadott és 2013. november 13-án Magyar Levente államtitkár úr által nyilvánosságra hozott – mint a kitiltásokat „megalapozó bizonyítékként” szolgáló – 2 oldalas dokumentum. **Ebben ugyanis többek között arra történik utalás, hogy az egyik ok éppen a Horváth András által 2013. novemberében kirobantott „NAV botrányra” vezethető vissza.**

Mivel azonban ez nem áll közvetlen összefüggésben az alperes kapcsán peresített tényállással, így nem térünk ki arra, hogy ezek az állítások mennyiben és miért valótlanok.

Ugyanakkor a jelen perben ezt azért tartottuk a T. Törvényszék tudomására hozni, mert ebből érthető meg a kitiltási ügy egyik háttérmotívuma, az annak következményeként kirobant médiahadjárat és politikai hadjárat, s az, **hogy a kitiltási ügghöz nem kis mértékben hozzájáruló személyek és az alperes között szoros kapcsolat áll fenn.**

Álláspontunk szerint a tényállásban előadandó egyes nyilatkozatokat, hivatkozásokat stb. ezen fentiekben vázolt és valós ténybeli és jogi háttér figyelembe vételével lehet és kell is értékelni.

A felperesi jogvédelmet megalapozó alperesi nyilatkozatok

7. A fentiekben kifejtett és az ügy komplex megértése szempontjából fontos kontextus figyelembe vételével rögzítjük a következőket.

Dr. Jávor István 2014. október 27-én a Klubrádió Reggeli gyors című műsorában több olyan állítást közölt, melyek alkalmasak a NAV társadalomban kialakult megbecsülésének, jó hírvének csorbítására és jelentősen csökkentik, csökkenthetik, veszélyeztetik a közigazgatásba vetett közbizalmat.

Dr. Jávor István az interjúban azt állította, hogy „..... a NAV gyakorlatilag megrendelésre cégeket fojt meg, vagyis megszállja őket, zárolja ezeket a cégeket, míg csődbe mennek, fizetésektelenek lesznek és utána lenyúlják gyakorlatilag a céget, nem egy eset, nem két eset, nem három eset. .... olyan csapdákat állítanak, amiben benn van a felszámoló cég, benne van a NAV, benne van a felszámoló bíróság, benne van a rendőrség, végig lehet követni dokumentumokkal.... Elértünk a bírósághoz, elértünk az ügyészséghez, elértünk az igazságügyi szakértéshez. Nem jobb a helyzet ott sem.”

Az interjúban dr. Jávor István azt állította továbbá, hogy „Végül is ezek mögött az információk mögött alapvetően a Horváth András ..... van ..... Tehát ez úgy megy, valóban, hogy politikai megbízásra megszarolják a cégeket, hogy bizonyos helyekre fizessenek, itt tulajdonképpen egy kétmilliárd körüli összegekről van szó, azzal, hogy a .....”

„Igen, két cég esetében összesen körülbelül kétmilliárdot kellett fizetni, cserébe viszont felajánlották, hogy barátián intézik el az ő ügyeiket, vagy túl keményen, ha nem fizetnek. Másik oldalról pedig a piacot tisztítják meg, hogy fellépnek olyan cégekkel szemben, jogosan vagy jogtalanul, amelyek nekik versenytársaik, és ezzel

meggyengítik. Egyébként például, most, gyakorlatilag ezekben a hetekben vizsgálok olyan cégeket, ahol két dolgot kell megkülönböztetni, a NAV-ban egyelőre egyre durvábban és keményebben van benne a korrupció, a másik, hogy időnként politikai megrendelésre teszik ezt, időnként pedig önjáróan, tehát gyakorlatilag a saját hasznuk, prémiumuk alapján. Vagy ha van külső cég, mondjuk egy felszámoló, akkor a NAV munkatársai a felszámolóval együttműködve fojtták meg a céget. És a NAV igazolja a felszámoló fiktív számláit, [??] és egy másik, harmadik őrző-védő, vagy egyéb cégen keresztül kiszedik a cég pénzét. ....”

„.... A kizsarolt pénz egy része úgy néz ki, hogy a felszámolók például fiktív költségekre, őrzésre stb., működtetésre, bármire behoz fiktív számlákat. A fiktív számlákat a NAV igazolja [??], az igazolt számlák alapján a felszámoló bíró jóváhagyja a költségeket. Ez elmegy ezekhez a fiktív számlát kiállító védő kft-khez, tanácsadó kft-khez és a többi, és onnan visszaosztják a pénzt a felszámolónak, a NAV-nak és a bírónak.”

2014.11.16-án az ATV Szabad szemmel című műsorában pedig többek között a következőket nyilatkozta:

„..... Magyarországon ugyanis az áfacsalások mögött nemcsak áfacsaló cégek vannak, ... hanem .... emögött nagyon komoly hatósági, állami intézményi, akár minisztériumi .... utasításra állítanak le ügyeket. .... konkrét utasításokra negligálnak létező jogszabályokat. Konkrét utasításokra jogszabályok alkalmazását teljesen életszerűtlen és irreális irányba húzzák el a vizsgálatokat. .... Konkrét utasításokra olyan jogszabályokat kreálnak, amelyek nem léteznek. .... maga az intézményrendszer működik rendkívül korrupctan ....”

„..... Nemrég készítettem egy interjút egy NAV revizori vezetővel, aki pontosan elmondta, hogy őket semmilyen dokumentum, igazából semmilyen jogszabály nem érdekli. Ha a minisztérium egy adott főosztályvezetője – és itt több főosztályvezetőről van szó, tehát nem lehet egy konkrétat megnevezni, ezek, hogy úgy mondjam, gyakorlatként jönnek össze, tehát magyarul több helyről is kapják ezeket az utasításokat – ad számukra egy úgynevezett állásfoglalást, amelyben utasít ..., amely arról szól, hogy valamely jogszabályt tilos alkalmazni vagy kell alkalmazni, vagy teljesen abszurd, a szokásostól teljesen eltérő értelmezést kell alkalmazni, azok számukra parancsok. Most egy érdekes dolgot hadd mondjak. Igaz, hogy ez egy jogi utalás. Az Alkotmánybíróságnak van egy '91-es határozata, amely szerint ezek az állásfoglalásoknak jogilag nincs relevanciája. De mire a minisztériumi felettes szervtől leérkezik a NAV-hoz, ezek már utasítássá válnak. És most jön a lényeg, amiről az előbb kérdezett, a válasz, hogy ezek hogy keletkeznek ezek az állásfoglalások. Úgy keletkeznek, hogy egy minisztériumi főosztályvezető elővesz egy céges papírt, a megrendelt vagy adott esetben akár megrendelt, pénzért, egyéb juttatásért megrendelt állásfoglalást legépeli, rátesz egy minisztériumi pecsétet, aláírja, elküldi a NAV-hoz, és ez utasítás lesz. Tehát magánszemélyek pozícióból adódóan, magáncélra használják a minisztériumot, **magáncélra használják a NAV-apparátust, annak az egész működési, revizori, ellenőrzési rendszerét.**”

Ezek tehát az alperes inkriminált állításai.

Felperes a Szabad szemmel című műsorban elhangzottakhoz annyit hozzáfűzni kíván, hogy valóban létezik az alperes által hivatkozott AB határozat, melynek lényege szerint a hatóságok jogszabály értelmezése, állásfoglalása nem lehet kötelező az

állampolgárokra nézve, hiszen egy-egy ügyben végső soron a bíróságok állapítják meg az irányadó jogi rendelkezés helyes értelmezését, ugyanakkor vitatható tartalmú jogi rendelkezés esetén nyilvánvalóan szükséges az egységes hatósági tevékenységhez a felügyelő szerv iránymutatása, ezért is rendelkezik úgy a Nemzeti Adó- és Vámhivatalról szóló 2010. évi CXXII. törvény 5. § (1) f) pontja, hogy a kijelölt miniszter a NAV vezetőjének különösen az adóztatás, a vám- és jövedéki igazgatás működési feltételeinek kialakítása, szakszerű működtetése tekintetében iránymutatást adhat.

8. A felperes ezúton is határozottan vitatja és visszautasítja, hogy a felperes közigazgatási hatóság *en bloc* korrupt lenne, korrupt módon működne, eltűrné, támogatná, netán intézményesítené a korrupciót. A felperes azt persze nem tudja kategorikusan kizárni, hogy egyedi esetekben, egyes tisztviselői olykor korrupciós cselekmények áldozatai, netán elkövetői lennének, ahogy azt sem, hogy külső személyek – a NAV tudtán kívül – a NAV-ra, egyes vezetőire való hivatkozással NAV eljárással fenyegetnek meg valakiket, ugyanakkor a felperes a leghatározottabban kijelenti, hogy a felperesi közigazgatási hatóság mint intézmény jogszerűen működik, és mindent megtesz az esetleges belső visszaélések felderítése érdekében.

A felperes az alperesi állítások kapcsán tehát **nem kívánja vitatni, nem is vitatható**, hogy a NAV mintegy 23 ezer alkalmazottja közül **volt és feltehetően van is olyan személy, aki nem a jogszabályoknak megfelelően gyakorolja hivatását, azonban az ilyen munkatársakkal szemben a felperes minden tudomására jutott esetben fellép, ezért is folytak és folynak eljárások számos „megtévedt” munkatárssal szemben.**

Ugyanakkor az ilyen egyedi esetek mellett is minden valóságalapot nélkülöz az az állítás, hogy a felperes (de mellette a felszámolók is, a bíróságok is, a minisztérium is) visszaélésszerű módon, szándékosan a jogszabályokkal ellentétesen, korrupt módonjár el politikai megrendelésre, de akár „önjáróan” is, általánosan bevett gyakorlat szerint jogellenes eljárások lefolytatására használja jogköreit, kapacitásait.

A felperes rámutat továbbá arra is, hogy a **felperesnél több belső és külső**, mindenféle visszaélés megakadályozására és felderítésére szolgáló **kontroll** mechanizmus működik.

9. Természetesen a véleménynyilvánítási szabadság keretében, ahogy mindenkinek, úgy értelemszerűen az alperesnek is joga, hogy akár a NAV működésével kapcsolatosan is saját nézete, álláspontja legyen, sőt akár kritikai véleménye is lehet. Amennyiben ez a vélemény, kritika, álláspont tárgyyszerű, okszerű és valószínűsíthető vagy bizonyítható, úgy nyilván ezzel szemben semmiféle kifogást nem lehet megfogalmazni.

A véleménynyilvánítás szabadsága azonban nem abszolút és nem korlátlan. Ahogy arról már szó volt, a 36/1994. (VI. 24.) AB határozat szerint „*A véleménynyilvánítás szabadsága nem terjed ki a becsületsértésre alkalmas valóltan tények közlésére akkor, ha a nyilatkozó személy kifejezetten tudatában van a közlés valótlanságának vagy foglalkozása, hivatása gyakorlásának szabályai szerint elvárható lett volna tőle a tények valóságtartalmának vizsgálata, de a véleménynyilvánítási alapjog felelős gyakorlásából adódó gondosságot elmulasztotta.*”

Az Alkotmánybíróság ebben a határozatában kimondja, hogy az alkotmányos védelem nem vonatkozhat tények meghamisítására, valamint azt, hogy a véleménynyilvánításhoz való jog csak felelősséggel gyakorolható.

Az alperes fenti állításait semmivel nem támasztotta alá és hivatásánál, foglalkozásánál fogva még inkább kellett volna tudja, hogy mindaz, amit állít *ab ovo* nem lehet valós már megfogalmazásánál fogva sem. Ezen túl alperesnek, különösen mint egyetemi oktatónak tisztában kellett volna lennie azzal is, hogy amit állít, az nem más, mint hogy cca. 23.000 fős hatóságot *en bloc* és egyenként annak dolgozóit bűncselekmények elkövetésével vádol, gyanúsít. Ennek a tilalma pedig köztudomású, ezen tilalom ismeretéhez nem szükséges egyetemi oktatónak lenni.

Az alperes magatartásának megítéléséhez fontos tudni, hogy a kifogásolt nyilatkozatait már az úgynevezett „kitiltási botrány” kirobbanását követően és a közismert ex NAV-os Horváth András-féle nyilatkozatokat követően, mintegy „ráülve” erre a hullámra tette.

II. Jogi álláspontunk

10. A személyiségi jogok – a dolog természetéből adódó korlátozásokkal – az Alaptörvény I. Cikk (4) bekezdése értelmében a törvény alapján létrehozott jogalanyokat is megilletik. A felperes nem vitásan jogi személy, törvény alapján létrehozott jogalany, így az Alaptörvény VI. Cikk (1) bekezdésében és a Ptk. 2:43. § d) pontjában külön is nevesített becsülethez és jóhírnévhez való jog a felperest is megilleti.

A felperes álláspontja szerint a fent idézett, alperestől származó megnyilvánulások közvetlenül és kirívóan durván sértik a felperes becsületét és jó hírnevét, lévén azt az indokolatlanul bántó véleményt és valótlan tényállítást fogalmazzák meg, hogy a felperesi közigazgatási szervezet, az adóhatóság maga, mint egész és valamennyi munkatársa korrump. *Nota bene ez nyilvánvalóan egyúttal abszurd is. Ha ugyanis így lenne, a költségvetés 95%-át kitevő bevétel biztosítását a NAV nyilvánvalóan nem tudta volna és nem tudná teljesíteni.*

Továbbá miután a NAV az elméletileg elvárt adók 100%-át figyelembe véve a ténylegesen beszedett adók tekintetében európai összehasonlításban is a teljesen normális mezőnybe tartozik, a két szám közötti differencia, vagyis az adórés usque 25%, ami tagállami összehasonlításban, de különösen a régiókn belül egyáltalán nem a legrosszabb, így már ez is cáfolja az alperesi állítások valóságtartalmát, bármiféle realitását.

11. Az a körülmény pedig, hogy egyebek mellett (kitiltási botrány, Horváth András és ezek alapján más politikusi nyilatkozatok miatt) alperesi megnyilvánulások miatt is az elmúlt időszakban számos demonstráció szerveződött, mely demonstrációk alap szlogenje „korrump NAV”, „bűnözőknek nem adózunk”, „a NAV vezetői a legnagyobb adócsalók”, alapvetően növeli az alperesi állítások súlyát, hiszen ha többek között ezek révén olyan közhangulat alakul ki, mely az adófizetési morált, hajlandóságot csökkenti, azt veszélyezteti, úgy ez oda vezethet, hogy az egész társadalmat igen károsan érintő módon a költségvetési bevételek csökkenését eredményezheti.

Magától értetődik tehát, hogy bármely demokratikus jogállam akármelyik közigazgatási hatóságának a társadalmi megítélését hátrányosan érinti, sérti, ha azt állítják, terjesztik róla, hogy korrupt.

Mint már rögzítettük a Ptk. 3:1 § (2) és (3) bekezdése alapján a jogi személyt is megilleti a jóhírnév és a megbecsüléshez való jog, így miután a Ptk. 2:45 § (2) bekezdése szerint a jóhírnév megsértését jelenti különösen, ha valaki más személyre vonatkozó és e személyt sértő valótlan tényt állít vagy híresztel vagy valós tény hamis színben tüntet fel, így a felperest is megilletik a személyiségi jogvédelem törvénybeli eszközei. Tehát alkalmazhatóak a Ptk. 2:51. § (1) bekezdése szerint a petítumban már felhívott jogvédelmi eszközök.

III. Eljárási kérdések

12. A személyiségi jogok megsértése miatt indított perben a felperes köteles bizonyítani, hogy az alperesek magatartása alkalmas volt a felperes személyiségi jogainak a csorbítására. Ennek sikere esetére az alperest terheli annak bizonyítása, hogy a jóhírnév csorbítására alkalmas tények a valóságnak megfelelnek.
13. Mivel a korruptió mint hétköznapi kifejezés jogilag a vesztegetés (esetleg a befolyással üzérkedés) bűncselekményét jelenti, a valóság bizonyítása a jelen ügyben – figyelemmel az Alaptörvény XXVIII. cikk (2) bekezdésére és a Be. 7. §-ára – *de iure* kizárt. Azt a tényállítást, miszerint a felperes korrupt, csak akkor lehetne bizonyítani, ha a felperes működésével összefüggésben az arra hatáskörrel rendelkező büntetőbíróóság a vesztegetés, befolyással üzérkedés bűncselekmények elkövetését a felperesi vezetők terhére jogerősen megállapította volna. Mindezt gyakorlatilag a NAV valamennyi dolgozójával szemben tették volna. Nyilvánvaló, hogy ez nem történt meg.
14. A T. Törvényszék hatásköre és illetékessége a Pp. 23. § *ga*) pontján és 29. § (1) bekezdésén alapul.

A NAV illetékmentes. A NAV az 1990. évi XCIII. tv. 5. §-ának c) pontja alapján teljes személyes illetékmentességet élvez, emellett a NAV vállalkozási tevékenységet nem folytat(ott), nem is folytathat, így megalakulása óta vállalkozási tevékenységből jövedelme nem származott, ilyen címen központi költségvetésbe befizetési kötelezettsége nem keletkezett.

IV. A sérelemdíj összege

A felperes kéri a T. Törvényszéket, hogy az alperessel szemben az általa elkövetett jogsértés tárgyi és személyi súlyára tekintettel a Ptk. 2:52. § (1), (2) és (3) bekezdéseinek figyelembe vételével **3.000.000,-Ft-nak (azaz hárommillió forintnak)** megfelelő összegű sérelemdíj kötelezettséget határozzon meg, ilyen összegű sérelemdíj megfizetésére kötelezze.

A sérelemdíj mértéke tekintetében figyelembe veendő felróhatóság mértékét az elkövetett magatartás direkt és indirekt módon a sértettre és környezetére (társadalom) gyakorolt hatására vonatkozó indokokat a fentiekben már részleteztük.

V. Elégtétel

Kérjük, kötelezze a T. Törvényszék alperest arra, hogy nyilatkozatot tegyen közzé az alábbi szöveggel:

„Tévesen, valótlanul állítottam, hogy a NAV cégeket fojt meg, cégeket politikai megbízásra megszarol. Tévesen, valótlanul állítottam, hogy a NAV-ban durvább és keményebb a korrupció és a NAV munkatársai a felszámolóval együtt fojtják meg a cégeket. Valótlanul állítottam, hogy a NAV fiktív számlákat igazol a felszámolónak és visszaosztott pénzt kap.”

Budapest, 2014. december 19.

Mellékletek: - F/1 alatt a jogi képviselő meghatalmazása
- F/2 alatt Klubrádió Reggeli gyors 2014. X. 27. 07:39:06-kor elhangzott műsorának leírt szövege
- F/3 ATV Szabad szemmel 2011.11.16. elhangzott műsorának leírt szövege
- F/3 Magyar Nemzet, interjú a NAV elnökével 2014.11.05.
- F/4 2014.11.13. Kormány közlemény és a KKM/23018/32014/Adm sz. irat, valamint a Magyar Levente államtitkár úr által nyilvánosságra hozott – mint a kitiltásokat „megalapozó bizonyítékként” szolgáló – 2 oldalas dokumentum angolul és a felperes fordításában

Tisztelettel

Nemzeti Adó- és Vámhivatal felperes